

Asia: VN/8871/2019

Lausuntopyyntö hallituksen esitysluonnoksesta eduskunnalle sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen järjestämisen uudistusta ja maakuntien perustamista koskevaksi lainsäädännöksi

Taustatiedot

Onko vastaaja

kunta

Vastaajatahon virallinen nimi

Kemin kaupunki

Vastauksen kirjanneen henkilön nimi ja mahdolliset yhteystiedot

Liisa.Niiranen@kemi.fi

Viranomaisille: Lausuntovastauksen käsitelleen toimielimen nimi ja käsittelypäivämäärä

Kemin kaupunginvaltuusto 21.9.2020

Kysymyksiä uudistuksen tavoitteista

1. Voidaanko esityksellä kaventaa väestön terveys- ja hyvinvointieroja sekä parantaa palvelujen yhdenvertaista saatavuutta? Jos ei, niin miten ehdotusta tulisi siltä osin muuttaa?

Esityksellä voidaan parantaa väestön terveys- ja hyvinvointieroja ja palvelujen saatavuutta, mutta laki ei sitä takaa. Hyvinvointierojen kaventamiseen vaikuttavat mm. työllisyys ja koulutus.

2. Voidaanko esityksellä kehittää pelastustoimen palvelujen saatavuutta, yhdenmukaisuutta ja vaikuttavuutta valtakunnallisesti, alueellisesti ja paikallisesti? Varmistaako esitys pelastustoimen pelastustoiminnan ja sosiaali- ja terveystoimen ensihoitopalvelujen synergiahyödyt? Jos ei, miten ehdotusta tulisi kehittää?

Sama järjestäjä mahdollistaa synergiaedut ensihoitopalvelujen ja pelastustoimen välillä.

3. Toteutuuko demokratia esityksessä riittävällä tavalla? Jos ei, miten esityksen kansanvaltaisuutta voisi vahvistaa?

Vaaleilla valittava maakuntavaltuusto on demokratian käytänteiden mukainen.

Kysymyksiä sote-maakuntalaista

4. Muodostaako sote-maakuntalaki tarkoituksenmukaisen yleislain tulevien sote-maakuntien hallinnon ja talouden järjestämiselle?

kyllä

5. Sote-maakuntalain 6 §:ssä säädetään maakunnan mahdollisuudesta alueellaan ottaa hoitaakseen sen lakisääteisiä tehtäviä tukevia tehtäviä sekä harjoittaa vähäriskistä liiketoimintaa, joka tukee sen lakisääteisten tehtävien toteuttamista. Tukeeko ehdotettu sääntely maakunnan itsehallinnon toteuttamista?

kyllä pääosin

6. Sote-maakuntalain 5 luvussa säädetään sote-maakunnan asukkaiden osallistumisoikeuksista. Ovatko osallistumisoikeudet turvattu esityksessä riittävällä tavalla?

kyllä

7. Sote-maakuntalain 8 luvussa säädetään sote-maakuntien yhteistoiminnasta. Onko siitä esitetty säädettäväksi sote-maakuntien toiminnan ja yhteistyön näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

kyllä pääosin

8. Sote-maakunnan talouden ohjaus perustuu erityisesti sote-maakuntalakiin ja sote-maakuntien rahoituslakiin. Ohjaavatko sote-maakuntien rahoitusmalli ja sote-maakuntalain mukainen taloudenohjausmekanismi sote-maakuntien taloudenhoitoa tarkoituksenmukaisella tavalla?

kyllä pääosin

9. Sote-maakuntalain 3 luvussa säädetään muun ohella sote-maakunnan lainanottovaltuudesta sekä investointien ohjauksesta koko julkisen talouden tasapainon huomioon ottavalla tavalla. Sote-maakunnille siirtyvien toimitilojen hallinnoinnista ei esitetä erikseen säädettäväksi. Turvaako ehdotettu investointien rahoitus- ja ohjausmalli tarpeellisten investointien toteuttamisen tarkoituksenmukaisella tavalla? Vastauksessa voi ottaa kantaa toimitilojen hallinnoinnin järjestämiseen paikallisella, alueellisella tai valtakunnallisella tasolla.

kyllä pääosin

10. Maakuntalain pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

-

11. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntalaista.

Palveluiden laatu olisi määriteltävä valtakunnallisesti. 21 maakuntaa tuottaa laadukkaita palveluja, laatu tulee poikkeamaan toisistaan.

Kysymyksiä sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaista

12. Muodostaako sote-järjestämislaki tarkoituksenmukaisen yleislain julkisen sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämiselle?

kyllä

13. Turvaavatko sote-järjestämislain säännökset sosiaali- ja terveystalouden yhdenvertaisen saatavuuden?

kyllä pääosin

14. Varmistaako laissa esitetty tehtävien määrittely kunnan ja maakunnan osalta väestön hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen toteutumisen? ”

ei [Vastuun jakaantuminen kunnalle ja maakunnalle johtaa siihen, ettei kummallakaan ole vastuuta hyvinvoinnin ja terveyden edistämisestä.]

15. Turvaako 8 §:n sääntely sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisvastuun toteutumisen riittävällä ja tarkoituksenmukaisella tavalla?

kyllä pääosin

16. Onko 12 §:n sääntely ostopalvelujen hankkimisesta ja 12 a §:n sääntely vuokratyövoiman käytöstä tarkoituksenmukainen ja toteutettavissa käytännössä?

kyllä pääosin

17. Ovatko 13 §:n mukaiset yksityistä palveluntuottajaa koskevat vaatimukset perusteltuja

kyllä

18. Onko 16 §:n sääntely yksityisen palveluntuottajan alihankinnasta tarkoituksenmukainen ja toteutettavissa käytännössä?

kyllä

19. Onko sote-maakuntien yhteistyöaluetta ja yhteistyösopimusta koskeva 33–36 §:n sääntely kokonaisuudessaan tarkoituksenmukainen?

kyllä pääosin

20. Turvaako 37 §:n sääntely kaksikielisten sote-maakuntien yhteistyöstä osaltaan ruotsinkielisten palveluiden saatavuuden?

kyllä

21. Onko 49 §:n sääntely valmiuskeskuksesta tarkoituksenmukainen ja perusteltu?

kyllä

22. Minkä sote-maakunnan tehtäväksi tulisi säätää ruotsinkielisten palvelujen kehittämisen tukeminen (31 §) koko maassa?

Ei kantaa

23. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

Sote järjestämislaki 2 luku § 11 palvelustrategia: Sote-maakunnalla olisi velvollisuus huolehtia siitä, että jokaisessa kunnassa on saatavilla usein tarvittavat sote-palvelut lähipalveluina. Sote-palvelut voivat olla myös sähköisesti asiakkaan lähellä tuotettuja (esim. etälääkäri, etäpsykoterapia). Lähipalvelujen määrittely tulee sosiaali- ja terveydenhuollon yleislakien uudistamisessa olla selkeää. Lapin maakunnan osalta lähipalvelut voisivat olla perustason sosiaali- ja terveystalouksia, jotka lähellä ja saavutettavia, usein /päivittäin / viikoittain tarvittavia (esim. kotiin annettavat palvelut, avovastaanotto, neuvolatoiminta, asumispalvelut). Edelleen erityistason sosiaali- ja terveystalouksia voisivat olla palvelut, joita tarvitaan ehkä kerran kuukaudessa/vuodessa/elämän aikana, pätevyydenvarmistusta, erityisosaamista vaativaa (esim. perheoikeudelliset palvelut, vammaispalvelut, lastensuojelu, terveyskeskussairaalat). Näitä voisi keskittää alueellisesti tai seutukunnallisesti, sisältäen lähelle asiakasta jalkautuvaa toimintaa tai etätoimintaa. Lapin matkailusta johtuen lähipalvelujen tarve voi vaihdella kausittain suuresti. Tämä on huomioitava palvelujen järjestämisessä ja suunnittelussa sekä rahoituksessa.

Sote-järjestämislaki 2 luku, § 8

Useimmissa Suomen kunnissa on hankaluuksia saada ammattilaisia toteuttamaan lakisääteisiä sote-tehtäviä. Sote-maakunnan velvoite on turvata palvelut niin, ettei em. tapahdu. Sote-maakunnan keskitetyn sekä seutukunnallisen / paikallisesti järjestetyn henkilöstöhallinnon sekä strategisen että lähijohtamisen keskeisiä tehtäviä olisivat työn houkuttelevuuden parantaminen (veto- ja pitovoimatekijät). Toiminnan eri kuntien sote-keskuksissa tulee olla mielekästä ja monipuolista sekä houkuttelevaa. Mentorointi ja muut työntekijöiden tehtäviin liittyvät tuen muodot tulisi olla mahdollisimman helposti saatavilla, joko sote-keskuksissa tai keskitetysti.

Yhtenäinen palkka- ja työ-/virkasuhdestrategia edistäisi työntekijöiden saatavuutta. Palkkojen tarkistus ja harmonisointi tulisi aloittaa jo väliaikaishallinnon aikana. Henkilöstön koulutus tulee olla kaikilla alueilla mahdollista, tiedon jakaminen ja yhteistyö eri sote-alueiden välillä tulee varmistaa.

24. Muut vapaamuotoiset huomiot sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaista.

Laki ei takaa osaavan henkilöstön saatavuutta eri puolella Suomea/ maakuntaa. Osaavan henkilöstön; erityisesti erityistyöntekijöiden saatavuudessa on suuria haasteita jo tällä hetkellä. Toisaalta maakunnallisessa mallissa osaamista saadaan jaettua koko alueelle vaikka etänä.

Saamen kielen ja kulttuurin mukaiset sote- palvelut ovat erityisen tärkeässä asemassa Lapin maakunnassa. Tähän liittyen henkilöstön koulutukseen ja osaamiseen on kiinnitettävä erityinen huomio sekä palvelujen suunnittelussa että rahoituksessa.

Kysymyksiä pelastustoimen järjestämislaita

25. Lain 8 §:ssä ehdotetaan säädettävän pelastustoimen järjestämisen valtakunnallisista tavoitteista. Säännöksessä luetellaan asiat, jotka valtakunnallisissa strategisissa tavoitteissa on määriteltävä. Luettelo ei ole tyhjentävä. Ovatko säännöksessä luetellut kohdat tarkoituksenmukaisia?

kyllä pääosin

26. Mikä pitäisi lisätä/mikä pitäisi poistaa?

-

27. Lain 13 §:ssä ehdotetaan säädettävän sote-maakunnan seuranta- ja arviointivelvollisuudesta. Lisäksi lain 16 §:ssä ehdotetaan säädettävän sote-maakunnan pelastustoimen omavalvonnasta. Onko sote-maakunnille ehdotettu seuranta-, arviointi- ja omavalvontakokonaisuus tarkoituksenmukainen?

kyllä pääosin

28. Pelastustoimen järjestämislain 5 pykälässä säädetään tehtävien kokoaminen suurempiin kokonaisuuksiin, jos se on välttämätöntä palvelujen saatavuuden, yhdenmukaisuuden tai laadun turvaamiseksi taikka tehtävien vaativuuden tai niistä johtuvien suurten kustannusten perusteella. Ovatko säännöksessä esitetyt koottavat tehtävät perusteltuja?

kyllä pääosin

29. Mitä kansainvälisessä pelastustoiminnassa hyödynnettäviä erityisresursseja (kalusto, muodostelmat) olisi tarkoituksenmukaista koota jonkun maakunnan/maakuntien hoidettavaksi?

Jo nykyjärjestelmässä kansainvälisessä pelastustoimessa tarvittavaa kalustoa on keskitetty.

30. Mitä kansainvälisen avunannon ja vastaanottamisen edellyttämiä toimintoja (hälyttäminen, varustaminen jne.) olisi tarkoituksenmukaista koota johonkin maakuntaan/maakuntiin ja jos kyllä, mihin maakuntaan/maakuntiin?

-

31. Pelastustoimen järjestämislain pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

-

32. Muut vapaamuotoiset huomiot pelastustoimen järjestämislaita.

Yleisiä näkökohtia

Esitetty sote- ja maakuntauudistus on järjestelmämuutoksena merkittävä, mutta Lapin pelastustoimen näkökulmasta sen toiminnalliset vaikutukset ovat muuta Suomea vähäisemmät. Lapin pelastuslaitos on jo nykyisellään järjestetty maakunnallisen toimijan yhteyteen toisin kuin lähes kaikki muut pelastuslaitokset. Näin ollen Lapin pelastuslaitoksen kannalta kysymys on

organisatorisesti hallinnollisen yläorganisaation vaihtumisesta Lapin liitosta Lapin maakuntaan ilman suoraa vaikutusta operatiivisiin toimintarakenteisiin.

Esityskokonaisuudessa pelastustoimen tehtävien siirtoa sote-maakunnille perustellaan erityisesti järjestäjäkentän pirstaleisuudella ja tarpeella vahvistaa valtion ohjausta pelastustoimen järjestämisessä tavoitteena muun ohella palvelujen yhdenvertaisen saatavuuden lisääminen ja kustannusten kasvun hillintä.

Yleisellä tasolla tarkasteltuna tavoitteet ovat julkisen talouden näkökulmasta kannatettavia. Valtion laajempi ohjausvalta on luonteva seuraus siitä, että pelastustoimen rahoitus tulisi jatkossa kuntien sijaan valtiolta. Selkeämpi ja yhdenmukaisempi ohjaus on omiaan yhdenmukaistamaan pelastustoimen prosesseja sekä jäntevöittämään kehitystä koko toimialalla. Sen johdosta, että pelastustoimi kuitenkin on osa maakuntaa jää esityksessä epäselväksi, mikä on pelastustoimen suoran valtionohjauksen ja mikä maakunnallisen organisaatio- ja sisältöohjauksen välinen suhde.

Palvelujen yhdenvertaisen saatavuuden tavoite on tärkeä koko Lapille. Lapin pelastustoimen toimialue poikkeaa kokonsa, väestöpohjansa ja elinkeinorakenteensa osalta lähes kaikista Suomen maakunnista. Pitkät etäisyydet, runsas matkailijoiden määrä, kaivostoiminta, puolustusvoimien toiminta ja Meri-Lapin teollisuus luovat jo maakunnan sisällä erilaisia tarpeita ja pelastustoimen palvelujen saatavuus sekä toimintavalmiusajat ovat jo nykyisellään yhdenvertaisuusnäkökulmasta ja valtakunnallisesti tarkasteltuna muuta Suomea heikommalla. Palvelujen yhdenvertainen saatavuus ja väestöpohjaa laajempaan palvelutarpeeseen vastaaminen asettaa merkittäviä paineita uudistuksen kokonaisrahoitukselle.

Pelastustoimessa yleensä ja Lapin pelastustoimessa erityisesti tavoite kustannusten kasvun hillinnästä on lakisääteisten tehtävien hoitamisen näkökulmasta vaikea. Lapin pelastustoimen kustannukset eivät ole aluelaitoksen olemassaolon aikana kasvaneet, vaan reaalisesti vähentyneet yleisen kustannustason nousun vuoksi. Tilanne on näin ollen merkittävästi erilainen kuin sote-sektorilla. Mikäli sote-sektorin ja pelastustoimen erilaista kustannusrakennetta ei tavoitteen toteuttamisen näkökulmasta huomioida riittävällä tavalla, voi myös pelastustoimen rahoitus kaventua sellaiseksi, että lakisääteisiä tehtäviä ei voida hoitaa yhdenvertaisesti harvaanasutuilla alueilla.

Pelastustoimen järjestäminen

Esitetyn lain pelastustoimen järjestämisestä 4 §:n mukaan sote-maakunta vastaa pelastustoimen järjestämisestä alueellaan siten kuin tässä laissa tai muualla laissa säädetään. Saman lakiesityksen 5 §:n mukaan mm. johto- ja tilannekeskustoimintoja sekä rannikon öljyntorjuntatoimintoja voitaisiin kuitenkin koota suurempiin kokonaisuuksiin yhden tai useamman sote-maakunnan järjestettäväksi, mikäli se on välttämätöntä palvelujen saatavuuden, yhdenmukaisuuden tai laadun turvaamiseksi taikka tehtävien vaativuuden tai niistä johtuvien suurten kustannusten vuoksi.

Säätelyn peruslogiikka maakunnallisesta järjestämisvastuusta on selkeä. Sen sijaan emme pidä järkevänä sääntelyä, jossa johto- ja tilannekeskustoiminta voitaisiin keskittää laajempiin kokonaisuuksiin. Joitakin vuosia sitten toteutetun hätäkeskusuudistuksen yhteydessä ja hätäkeskusten keskittämisen kautta syntyi kokonaan uusi tarve alueellisille tilannekeskuksille, joihin siirtyivät tosiasiallisesti monet tehtävät, jotka aiemmin hoiti hätäkeskus ja joille on tarvetta paikallisen johtamisen tukemisessa. Mikäli tilannekeskustoiminto yhdistyy yhteen tai useampaan valtakunnalliseen tilannekeskukseen, tilannekeskusten lisäarvo paikallisesti pienenee ja paikallisiin johtamisjärjestelyihin joudutaan panostamaan entistä enemmän päällekkäistä resurssia. Samoin johtokeskustoiminnon keskittäminen esimerkiksi tulvatilanteissa ei poista tarvetta paikallisen johtokeskuksen perustamiseen alueellisen johtamisen ja viranomaisyhteistyön tukemiseksi. Öljyntorjuntavalmiuden ylläpitämisen näkökulmasta keskittämisen ongelma ei ole yhtä suuri, mutta koska öljyntorjuntakalustolla hoidetaan käytännössä lähes kaikki muutkin Perämeren alueen hälytystehtävät, olisi keskittäminen omiaan synnyttämään päällekkäisresursointitarvetta maakunnan pelastuslaitokselle.

Pelastustoimen järjestämislain 3 §:n mukaan pelastustoimen palvelut on suunniteltava ja toteutettava siten, että ne voidaan hoitaa mahdollisimman tehokkaalla ja tarkoituksenmukaisella tavalla ja, että onnettomuus- ja vaaratilanteissa toimenpiteet voidaan suorittaa viivytyksettä ja tehokkaasti. Tavoite

on selkeä ja ymmärrettävä. Sen sijaan esitetty lainkohta yhdessä muun pelastustointia koskevan lainsäädännön kanssa tulkittuna jättää avoimeksi sen, mikä on maakuntien tosiasiallinen mahdollisuus itse määrittellä pelastustoimen palvelutaso maakunnan alueella.

Vaikka palvelutasosta päättäminen sinänsä on määritelty maakuntien tehtäväksi, esitetty valtion keskitetympi ohjaus kohdistuu nimenomaan siihen osaan maakunnan toimintaa, jolla turvataan kansalaisten perusoikeuksia. Järjestämislain 6 §:n mukaan palvelutasoa määriteltäessä on otettava huomioon valtioneuvoston joka neljäs vuosi vahvistamat strategiset tavoitteet. Oletettavaa on, että jatkossa moni palvelutasopäätöksen sisällöllinen kysymys on vahvan valtion ohjauksen piirissä eikä maakunnalla jää itsenäistä harkintavaltaa palvelutason ja –tarpeiden määrittämiseen maakunnan lähtökohdista käsin. Ohjaussuhteiden ristiriitaisuutta korostaa järjestämislain 8 §:n lausuma siitä, että sanotuissa strategisissa tavoitteissa vahvistetaan tavoitteet kansallisia, alueellisia ja paikallisia tarpeita sekä onnettomuus- tai muita uhkia vastaavan laadukkaan ja kustannusvaikuttavan pelastustoimen järjestämiselle.

Pelastustoimen valvonta

Esitetyn järjestämislakiluonnoksen mukaan sisäministeriö vastaa pelastustoimen yleisestä valvonnasta ja siihen liittyvästä ohjauksesta. Aluehallintovirasto valvoo pelastustointia, pelastustoimen palvelujen saatavuutta ja tasoa toimialueellaan. Valtion ohjausvallan kasvu tulisi ottaa huomioon myös pelastustoimen valvonnan järjestämisessä. Valvontanäkökulmasta valtion ohjausvallan kasvu esimerkiksi palvelutasopäätöksen sisällöllisiin kysymyksiin johtaa siihen, että maakunnan mahdollisuudet vaikuttaa palvelutasopäätöksen sisältöön vähenevät. Samoin vähenevät

maakunnan mahdollisuudet vaikuttaa siihen, onko palvelujen saatavuus ja taso riittävä. Ääritilanteessa ristikkäinen valvonta ja ristiriitaiset ohjaussuhteet voivat johtaa siihen, että maakunnalle määrätään uhkasakko esim. toimintavalmiusaikojen rikkomisesta, mutta valtion rahoitus ei mahdollista asian korjaamista alueellisen valvojan edellyttämälle tasolle.

Valvonta pitää järjestää yksinkertaiseksi, tehokkaaksi ja johdonmukaiseksi joko niin, että sisäministeriö valvoo vuosittaisten tulos- ja tavoiteneuvottelujen yhteydessä maakunnan pelastustoimintaa tai sitten niin, että valvonta kokonaisuudessaan keskitetään aluehallintovirastoille.

Kysymyksiä voimaanpanolaista

33. Sote-maakuntien aluejaon pohjana on kuntaperusteinen maakuntajako, josta säädetään voimaanpanolain 5 §:ssä. Onko ehdotettu aluejako tarkoituksenmukainen sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen järjestämisen näkökulmasta?

kyllä

34. Sote-maakuntarakennelain 3 §:n mukaan maakuntajako toimii nykyiseen tapaan myös muiden valtion aluejakojen perustana. Lisäksi maakuntajako toimii maakuntien liittojen toimialuejaon pohjana. Onko ehdotettu 5 §:n mukainen aluejako tarkoituksenmukainen muun aluehallinnon näkökulmasta?

kyllä

35. Lakiehdotuksessa Etelä-Savon ja Pohjois-Savon maakuntia ehdotetaan muutettavaksi siten, että Enonkoski, Rantasalmi, Savonlinna ja Sulkava siirtyisivät Etelä-Savosta Pohjois-Savoon. Muutos vaikuttaa sekä sote-maakuntaan että valtion aluejakojen pohjana olevaan maakuntajakoon. Mihin maakuntaan näiden kuntien tulisi kuulua ja mitä vaikutuksia vaihtoehtoilla olisi lausunnonantajan toimintaa:

-

36. Lakiehdotuksessa Uudenmaan maakunnan alueella sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä vastaisi neljä sote-maakuntaa (Itä-Uusimaan sote-maakunta, Keski-Uusimaan sote-maakunta, Länsi-Uusimaan sote-maakunta, Vantaa-Keravan sote-maakunta) sekä Helsingin kaupunki, joka ei kuuluisi mihinkään sote-maakuntaan. Muiden aluejakojen osalta Uudenmaan nykyinen maakunta olisi yksi kokonaisuus. Onko ehdotettu sääntely aluejakojen näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

ei kantaa

37. Turvaako väliaikaisten toimielinten kokoonpano ja laissa säädetyt tehtävät uudistuksen toimeenpanon (7 - 8 §)?

ei pääosin [Väliaikaisen valmistelutoimielimen kokoonpanossa ei ole huomioitu maakuntia, joissa on kaksi sairaanhoitopiiriä.]

38. Voimaanpanolain 4 luvun mukaan sairaanhoitopiirien ja erityishuoltopiirien kuntayhtymät, sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen tehtäviin liittyvä kuntien ja eräiden kuntayhtymien irtain omaisuus, lomapalkkavelka ja sopimukset siirtyvät sote-maakunnille. Kuntien toimitilat ja kiinteistöt jäävät kuntien omistukseen. Onko omaisuusjärjestelyjä koskeva ratkaisu hyväksyttävä?

ei pääosin

39. Voimaanpanolain 4 luvussa säädetään kuntien oikeudesta saada valtiolta korvaus uudistukseen liittyvien omaisuusjärjestelyjen aiheuttamista välittömistä kustannuksista sekä korvausmenettelyistä. Korvaus kohdistuisi ensisijaisesti kunnille ja kuntayhtymille jääviin omaisuuseriin, esimerkiksi siirtymäajan jälkeen käytöstä poistuvien toimitilojen kustannuksiin. Onko kompensatiosääntely hyväksyttävä?

kyllä

40. Voimaanpanolain 17 §:n mukaan kunnallisia sosiaali- ja terveydenhuollon ja pelastustoimen palveluja tuottavissa organisaatioissa työskentelevä henkilöstö siirtyisi maakuntien palvelukseen liikkeenluovutuksen periaatteiden mukaisesti. Lisäksi henkilöstö, joka muualla kunnan hallinnossa tai tukipalveluissa tekee pääasiallisesti sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä, siirtyisi maakuntien palvelukseen. Onko henkilöstön siirtymisestä esitetty säädettäväksi henkilöstön aseman näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

kyllä pääosin

41. Onko 28 §:n mukainen ulkoistamissopimusten mitättömyyttä koskeva sääntely perusteltu ja turvaako se osapuolten aseman riittävästi?

kyllä pääosin

42. Turvaako Kärkullan toiminnan jakamista koskevat ehdotukset sen toiminnan jatkuvuuden sote-maakuntien toimintana?

-

43. Uudistus tulisi ehdotuksen mukaan voimaan vuoden 2023 alusta. Onko uudistus toteutettavissa uudistuksessa ehdotetussa aikataulussa?

kyllä pääosin

44. Voimaanpanolain pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

-

45. Muut vapaamuotoiset huomiot voimaanpanolaista.

Voimaanpanolaki 4 luku

Soten ja pelastustoimen toimitilat siirtyisivät vuokrasopimuksella sote-maakunnan käyttöön, siirtymäkaudeksi 3+1 vuodeksi eli kuntien toimitilat ja kiinteistöt jäisivät kuntien omistukseen. Vuokratuloilla olisi tarkoitus kattaa tilojen ylläpitokustannukset sekä kohtuulliset pääomakustannukset eli käytännössä myös mahdolliset lainanhoitokustannukset, joten kuntien velat säilyisivät ennallaan. Tässä vaiheessa ei ole tietoa tai asetusluonnosta siitä, miten vuokrat määräytyisivät.

Siirtymäkauden jälkeen vuokrasopimusta voitaisiin jatkaa tai tilojen käytöstä luovuttaisiin. Mikäli maakunta ei jatka vuokrausta 4 vuoden kuluttua, riskinä kunnille voi olla mm. ylläpitokustannukset, mahdollisesti jäljellä oleva investointivelka tai mahdolliset purkukustannukset. Tyhjiilleen jäävät kiinteistöt heikentäisivät kunnan taloutta, jonka vuoksi lakiin tulisi lisätä kompensoiva sääntelymekanismi.

Edelleen myös sote-maakuntien taloutta voisivat rasittaa niiden kannalta epäedulliset vuokrasopimukset.

Sairaanhoidopiirien ja erityishuoltopiirien kuntayhtymät, sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen tehtäviin liittyvä kuntien ja eräiden kuntayhtymien irtain omaisuus siirtyisi sote-maakunnille, ilman korvausta. Omaisuuden siirto voitaisiin kirjata kunnissa peruspääomaa vastaan, jolloin se ei lakiesityksen mukaan vaikuttaisi kunnan tulokseen. Kunnat ovat nykyisen lainsäädännön puitteissa kuitenkin investoineet merkittäviä pääomia sosiaali- ja terveystoimen sekä pelastustoimen irtaimeen omaisuuteen palvelujen järjestämiseksi. Näiden omaisuserien ja kuntayhtymien peruspääoman jäsenkuntaosuuksien luovuttaminen maakunnille korvauksetta ei ole perusteltua.

Tasekorjaus; kunnan vakavaraisuus tulee varmistaa sote-uudistuksessa. Kuntien tulee saada asianmukainen korvaus kiinteistöluovutuksista. Muutos ei saa aiheuttaa kriisikuntakriteeristön täyttymistä.

Kysymyksiä maakuntien rahoituslaista

46. Valtio rahoittaa pääosin perustettavien sote-maakuntien toiminnan, eli vastuu sosiaali- ja terveyspalveluiden ja pelastustoimen rahoittamisesta osoitetaan valtiolle. Onko ratkaisu uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

kyllä

47. Valtion rahoituksen taso kullekin varainhoitovuodelle perustuu lähtökohtaisesti sote-maakuntien edellisen vuoden laskennallisiin kustannuksiin. Valtion rahoituksen tasoa korotetaan vuosittain arvioidun palvelutarpeen muutoksen (7§), kustannustason (hintojen) (8 §), tehtävämuutosten (9 §) sekä toteutuneiden kustannusten perusteella (10 §). Palvelutarpeen muutoksen osalta esitykseen sisältyy valtion rahoituksen kasvua osittain hillitsevä tekijä siten, että arvioidusta tarpeen muutoksesta huomioidaan 80 %:n osuus kolmannesta vuodesta lähtien (36 §). Lisäksi sote-maakunnalla on oikeus lisärahoitukseen, edellyttäen, että lain 11 §:ssä tarkoitettut edellytykset täyttyvät. Onko sote-maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä?

ei pääosin

48. Ovatko sote-maakuntien valtion rahoituksen *sosiaali- ja terveydenhuollon tehtävien* rahoituksen määräytymistekijät (luku 3) ja niiden painokertoimet perusteltuja?

kyllä pääosin

49. Ovatko sote-maakuntien valtion rahoituksen *pelastustoimen tehtävien* rahoituksen määräytymistekijät (luku 4) ja niiden painokertoimet perusteltuja?

kyllä pääosin

a) Onko maakuntien rahoitukselle vuosille 2023–2029 esitetty siirtymäaika riittävä?

ei pääosin

b) Onko toistaiseksi pysyvä enimmäismuutostasaus kannatettava?

kyllä pääosin

51. Valtion rahoitus maksetaan sote-maakunnalle kuukausittain viimeistään kuukauden ensimmäisenä päivänä. Varainhoitovuoden tammikuussa ja kesäkuussa maksetaan molempina 2/12 koko vuoden rahoituksesta ja muina kuukausina jäljelle jäävä rahoitus yhtä suurina erinä (25 §). Sen lisäksi vuoden 2023 rahoituksen tammikuun maksuerästä puolet maksetaan sote-maakunnalle vuoden 2022 joulukuun 1 päivänä (37 §). Onko rahoituksen maksatuksen aikataulu maksuvalmiuden ja kassan hallinnan kannalta tarkoituksenmukainen?

kyllä pääosin

52. Maakuntien rahoituslain pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

-

53. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntien rahoituslaista.

Laki sote-maakuntien rahoituksesta

Lapin sote-maakunnassa tulee säilyä kaksi ympärivuorokautista erikoilääkäritasoista yhteispäivystyksen sairaalaa erityisperustein ja lainsäädännössä tulee varmistaa näiden rahoitus, kuten Uudenmaan ratkaisussakin.

Lapin alueen erityispiirteet ja -tarpeet tulisi huomioida rahoituksen määrittelyssä, kuten ikärakenne, matkailun kausiluonteiset isot vaikutukset palvelujen tarpeeseen, ilmasto, teollisuus, kaivostoiminta, välimatkat, tunturimaisuus, asumisen keskittyminen kyliin sekä muut olosuhdetekijät (vrt. Uusimaan erillISRatkaisu).

Lakiesitys edellyttää sairaanhoitopiirien ja muiden kuntayhtymien alijäämien kattamisen vuoden 2022 loppuun mennessä, joka vaikuttaa kuntien kustannuksien kehitykseen. Huomioitava on, että sairaanhoitopiirien talouteen syntyy merkittäviä ja ennakoimattomia alijäämiä myös koronaepidemian vuoksi.

Verotulojen tasausjärjestelmään tehtävät muutokset vaikuttavat merkittävästi kuntien valtionosuuksiin. Tarvevakioindeksin mukainen lähtötila tulisi ottaa

huomioon siirtolaskelmissa. Valtionosuusjärjestelmänmuutoksen tasaus 100 euroon/asukas on liian suuri. Tasausrajaa tulee alentaa tai se tulee poistaa kokonaan. Maakunnilla tulisi olla myös verotusoikeus.

Pelastustoimen rahoitus

Maakuntien rahoituksesta annetun lakiehdotuksen mukaan valtio rahoittaa pääosin perustettavien maakuntien toiminnan. Pidämme valtion rahoitusta perusteltuna ratkaisuna, jolla turvataan pelastustoimen yhdenvertaiset palvelut myös harvaanasutuilla alueilla. Tavoitteen saavuttamisen kannalta keskeistä kuitenkin on, että pelastustoimen rahoitustaso määritellään kestäväälle tasolle.

Maakuntaudistuksen keskeisenä tavoitteena on myös pelastustoimen kustannusten kasvun hillintä, mutta esityksessä ei ole tarkemmin avattu sitä, millä tavoin uudistus tuota tarkoitusta toteuttaa. Kun pelastustoimen resurssit – ainakin Lapin pelastuslaitoksen osalta – ovat nykyiselläänkin niukat suhteessa lakivelvoitteisiin, alueen kokoon, elinkeinorakenteeseen ja riskeihin, sisältyy tavoiteasetantaan myös riski rahoituksen epävakaudesta tulevaisuudessa. Lapin pelastuslaitoksen käytettävissä oleva reaalin rahoitus on ollut laskevalla käyrällä koko aluepelastuslaitoksen olemassaolon ajan. Toisin kuin sosiaali- ja terveydenhuollossa pelastustoimen kulut eivät Lapissa ole ”karanneet käsistä”, vaan pelastustoimi niin alueellisesti kuin valtakunnallisesti on toteutettu Lapissa kustannustehokkaasti.

Kun esitetyn järjestämislain keskeinen tavoite on parantaa ja kehittää sekä yhdenmukaistaa pelastustoimen palvelutasoa ilman, että rahoituskehitys kasvaa, sisältää uudistus myös selkeän riskin siitä, että tulevaisuuden kehittämisrahat haetaan keskittämällä osa pelastustoimen palveluista valtakunnallisiin kokonaisuuksiin ja siis maakunnan itsehallinnon ulottumattomiin. Tämä vaikeuttaa toteutuessaan olennaisesti maakunnallisten pelastuslaitosten toimintaa ja vähentää päivittäiseen toimintaan käytettävissä olevaa rahoitusta. Sama seuraus on sillä, että järjestämislaissa esitetty valtion vahvempi ohjaus edellyttää sisäministeriön pelastusosaston henkilöstön vahventamista, mikä lisää kehyksestä päältä otettavia valtakunnallisia kustannuksia.

Sote-maakuntien tuleva valtionrahoitus on yleiskatteellista, eli maakunta päättää saamansa valtionrahoituksen kohdentamisesta tehtäviensä hoitamiseen. Jokaiselle maakunnalle myönnetään valtiorahoituksena euromäärä, joka saadaan laskettaessa yhteen pelastustoimen laskennalliset kustannukset. Valtion rahoituksen tasoa korotetaan vuosittain arvioidun kustannustason muutosten, tehtävämuutosten ja toteutuneiden kustannusten perusteella jälkikäteen. Sote-maakuntien rahoituksesta annetun lakiehdotuksen 3 §:n perustelujen mukaan pelastustoimen toimialan rahoituksen tasoa tarkistettaessa seuraavalle varainhoitovuodelle palvelutarpeen kasvua ei otettaisi huomioon etukäteen toisin kuin sosiaali- ja terveydenhuollossa.

Esitetyn pelastustoimen järjestämislain 10 §:n mukaan sisäministeriö neuvottelee kunkin maakunnan kanssa vuosittain järjestämisvastuuseen kuuluvien pelastustehtävien toteuttamisesta (tulosneuvottelut). Neuvottelujen tarkoituksena on lisäksi ohjata sote-maakuntaa pelastustoimen

järjestämisessä ja edistää valtion ja maakunnan välistä yhteistyötä. Myös valtiovarainministeriö osallistuu neuvotteluihin. Kuvattu neuvottelumekanismi on valtionhallinnossa tyypillinen ns. tulosneuvottelumekanismi ja sellaisenaan toimiva. Esityksen perusteella jää kuitenkin epäselväksi, mikä on valtiovarainministeriön rooli neuvotteluissa. Kun neuvottelut koskevat puhtaasti pelastustoimen järjestämisen sisältökysymyksiä ja tavoitteiden asetantaa sekä tulosten seuranta, ei valtiovarainministeriön rooli näyttäyty kovin selkeänä.

Esityksen perusteella jää myös avoimeksi se, mikä on sisäministeriön ja valtiovarainministeriön välisen neuvotteluohjauksen suhde maakunnan itsehallintoon. Kun resurssit ja niiden riittävyys ovat neuvottelukohteenä, voidaan olettaa, että kovin vahvaa painoarvoa ei neuvotteluissa jää maakunnan omille näkemyksille maakunnan pelastustoimen kehittämisestä ja resursoinnista.

Järjestämislakia koskevan esityksen mukaan maakunta voi saada lisärahoitusta ihmisten, omaisuuden ja ympäristön turvaamiseen liittyvien pelastustoimen palvelujen järjestämiseen, jos on arvioitavissa, että esille tuodut rahoituksen riittämättömyyteen palautuvat ongelmat eivät ole ratkaistavissa maakunnallisilla hallintatoimin. Pidämme hyvänä, että mahdollisuus lisärahoitukseen on olemassa. Sen sijaan kriteerit ja mekanismit lisärahoituksen saamiselle ovat jääneet esityksessä osittain ilmaan ja edellyttävät tarkennusta, mm. Lapin matkailun huomioiminen.

Järjestämislakia koskevan esityksen mukaan sote-maakuntien tulee laatia erillinen investointisuunnitelma, jonka tulee perustua esitetyn lain 8 §:ssä tarkoitettuihin valtakunnallisiin tavoitteisiin sekä kansallisiin, alueellisiin ja paikallisiin tarpeisiin sekä onnettomuus- ja muihin uhkiin. Investointisuunnitelmaan on valittava tärkeimmät investoinnit ja niitä koskevat sopimukset sekä arvioitava sen sisältämien toimien vaikutuksia sote-maakunnan pelastustoimen palveluiden yhdenvertaiseen saatavuuteen, laatuun ja kustannusvaikuttavuuteen. Investointisuunnitelmaa käsitellään vuosittaisissa neuvotteluissa sisäministeriön ja valtiovarainministeriön kanssa.

Pidämme investointisuunnitelmaa osin ristiriitaisena maakunnan itsehallinnon kanssa. Investointisuunnitelman tarkoituksena lienee vahvistaa valtion ohjauksen vaikuttavuutta siten, että maakunnalliset pelastuslaitokset eivät voi tehdä investointeja, joilla vaikutetaan mahdollisuuteen ohjata pelastustoimea valtakunnallisesti. Toisaalta taas esimerkiksi paloasemaverkoston kehittäminen on investointisuunnitelmaan kirjattava kehitystoimi ja esitetystä muodostaan esitys siirtäisi paloasemainvestointien osalta päätäntävaltaa pois maakunnasta. Esitetty malli on myös hallinnollisesti monimutkainen ja on omiaan jäykistämään pelastustoimen kehittämistä alueellisesti sekä heikentämään reflektiota pelastustoimessa. Pidämme parempana sääntelyä, jossa käytettävissä olevan rahoituksen puitteissa investoinneista päätetään maakunnassa ottaen päätöksenteossa tarkoituksenmukaisella tavalla huomioon valtakunnallisen kokonaiskehittämisen tarpeet.

Pelastustoimen rahoituksesta annetun lakiesityksen mukaan pelastustoimen rahoitus on 2,333% maakuntien valtionrahoituksesta. Pidämme hyvänä, että pelastustoimen rahoituskehys on kiinnitetty ennalta määrättyyn osuuteen. Tällä ehkäistään sosiaali- ja terveydenhuoltoon nähden

kooltaan pienen ja kustannustehokkaan pelastustoimen tarpeiden sulautumista osaksi kasvavien sote-kustannusten massaa. Sen sijaan rahoituksen kiinnittäminen maakuntien valtionrahoitukseen pitää sisällään myös mahdollisuuden siitä, että maakuntien kokonaisrahoituksen pieneneminen esimerkiksi sote-puolen kustannustehokkuuden parantuessa pienentää myös pelastustoimen kokonaisrahoitusta. Tämä voi johtaa vaikeisiin pelastustoimen rahoitusongelmiin.

Esitetyn rahoituslain 21 §:n mukaan sote-maakunnan pelastustoimen laskennalliset kustannukset muodostuvat kertomalla asukaskohtainen pelastustoimen perushinta sote-maakunnan asukasmäärällä ja lisäämällä tuloon pelastustoimen asukastiheyden ja riskitekijöiden perusteella määritellyt laskennalliset kustannukset. Asukasmäärään, asukastiheyteen ja riskitekijöihin perustuvien laskennallisten kustannusten määrittelyssä painotetaan asukasmäärää 65 %:lla, asukastiheyttä 5 %:lla ja riskitekijöitä 30 %:lla.

Pidämme esitettynä rahoituksen laskentamallia pääosin hyvänä ja oikeudenmukaisena. Riskitekijöitä koskevan kriteerin arvioinnissa pitäisi käsityksemme mukaan ottaa huomioon riskiruutujen laskennan lisäksi myös maakunnan elinkeinorakenne ja pinta-ala. Esimerkiksi Lapin matkailu tuo normaalioloissa maakuntaan noin kolme miljoonaa rekisteröityä yöpymistä vuosittain, mikä lisää pelastustoimen tehtäviä ja riskejä sekä kustannuksia huomattavasti verrattuna sellaiseen maakuntaan, jonka elinkeinorakenne on perinteisempi. Samoin Lapin etäisyyksistä johtuen pelastustoimen palvelutason yhdenvertainen ylläpitäminen edellyttää kattavan asemaverkoston ylläpitämistä, mistä aiheutuu merkittäviä kustannuksia. Jo nykyisellään paloasemien väli on 80-100 km ja viiveet pelastustoiminnalle huomattavia verrattuna kaupunkipelastuslaitoksiin.

Rahoituslakia koskevan esityksen mukaan pelastustoimessa pyritään pitkällä aikavälillä kustannusten säästöön ja mm. palvelujen laadun, vaikuttavuuden ja tuottavuuden parantamiseen osaamisen kokoamisella, palveluverkon tiivistämisellä ja täsmällisemmällä työnjaolla. Kustannusnousun taittaminen tulisi toteuttaa niin, että palvelutaso ei alene. Kustannusten nousun taittaminen kohdentuisi muun ohella henkilöstö- talous- ja tietohallintoon, hankintojen valmisteluun ja toteutukseen. henkilöstörakennetta painotettaisiin nykyistä paremmin turvallisuuspalveluihin ja pelastustoimintaan sekä hallittaisiin luonnollisen poistuman aiheuttamaan henkilöstövoimavarojen muutosta esimerkiksi koulutusjärjestelmää sekä henkilökohtaisia urapolkuja kehittämällä. Valmiusjärjestelyjä optimoitaisiin niin, että otetaan huomioon vaihtelut riskeissä vuorokauden- ja vuodenajan mukaan. Pelastustoimen johtaminen ja siihen liittyvät päivystys- ja varallaolojärjestelyt toteutettaisiin nykyistä kustannustehokkaammin.

Esitetyt perustelulausumat ovat jyrkässä ristiriidassa sote-maakunnan itsehallinnon kanssa. Perustelulausumilla puututaan suoraan pelastustoimen normaaleihin työnantajavelvoitteisiin ja – oikeuksiin sekä maakunnan mahdollisuuksiin itse ohjata pelastustoimen palvelutasoa ja sen kehittämistä sekä pelastustoimen organisoitumista. Kun pelastustoimen ammattihenkilöstön määrä on suhteessa alueen kokoon nähden valtakunnan pienin, ei ole realistista odottaa, että luonnollisen poistuman myötä vapautuvia resursseja voitaisiin suuressa määrin uudelleen kohdentaa. Kuten

edellä on jo todettu, operatiivisen johtamisen keskittäminen ei poista alueellisen johtamistyön vaatimia resursseja, vaan luo uusi tarpeettomia väliportaita johtamiselle. Lisäksi perustelulausumat ovat ristiriidassa sen tosiasian kanssa, että sisäministeriön henkilöstöä joudutaan kasvattamaan huomattavasti esitetyn ohjaustehtävän vahvistumisen johdosta.

Kuntien rahoitusta koskeva lainsäädäntö

54. Ovatko valtionosuusjärjestelmään esitetyt, sote-uudistuksesta aiheutuvien merkittävien kuntakohtaisten muutosten lieventämiseksi esitetyt tasausjärjestelyt hyväksyttäviä ja riittäviä (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 29 ja 30 §)?

ei

55. Ovatko valtionosuuskriteerit sekä niiden painotukset yleisesti ottaen perusteltuja (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta, luku 2 sekä luonnos valtioneuvoston asetukseksi kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta)?

kyllä pääosin

56. Kuntien rahoitusta koskevan lainsäädännön pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

-

57. Muut vapaamuotoiset huomiot kuntien rahoitusta koskevasta lainsäädännöstä.

Lakimuutoksella ei saa olla vaikutusta kuntien talouden tasapainoon. Kuntien keinot tasapainottaa talouttaan vähenevät soten siirtyessä maakunnalle. Sekä kuntien että maakunnan rahoitus on turvattava.

Verolainsäädäntö

58. Pidätkö maakuntien rahoituksen keräämiseksi esitetyt verojärjestelmän muutoksia hyväksyttävänä?

ei pääosin

59. Verolainsäädännön pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

-

60. Vapaamuotoiset huomiot verolainsäädännöstä.

-

Maakuntien ja kuntien henkilöstöä koskeva lainsäädäntö

61. Kunnallista henkilöstöä koskevan lainsäädännön soveltamisalaa ehdotetaan muutettavaksi koskemaan myös maakuntien henkilöstöä. Maakuntien työnantajaedunvalvontaa hoitaisi uudella lailla säädettävä Kunta- ja maakuntatyönantajat KT. Onko henkilöstön asemasta ja työnantajaedunvalvonnasta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

kyllä pääosin

62. Onko eläkkeiden rahoittamisesta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

kyllä

63. Vapaamuotoiset huomiot henkilöstön asemasta ja/tai työnantajaedunvalvonnasta sekä eläkkeistä.

-

Uusimaa-laki

64. Turvaako Uudenmaan erillislaki sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisen alueella yhdenvertaisesti muuhun maahan verrattuna?

ei kantaa

65. Turvaavatko HUSin lakisääteisiä tehtäviä koskevat säännökset erikoissairaanhoidon järjestämisen sekä yliopistollisen sairaalan tutkimus-, kehittämis- ja opetustehtävät (5 §)?

ei kantaa

66. Onko terveydenhuollon järjestämisvastuun jakautumisesta Uudellamaalla esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti (Uudenmaan sote-maakuntien ja Helsingin kaupungin ensisijainen järjestämisvastuu, HUSin lakisääteiset tehtävät ja HUS-järjestämissopimus; 4, 5 ja 10 §)?

ei kantaa

67. Ovatko Helsingin kaupungin talouden eriyttämistä koskevat säännökset tarkoituksenmukaisia ja riittäviä turvaamaan toiminnan vertailtavuuden muuhun maahan nähden (5 luku)?

ei kantaa

68. Uusimaa-lain pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

-

69. Vapaamuotoiset huomiot Uudenmaan erillislaista?

-

Yleishallintoa koskevat lait

70. Yleishallintoa koskevien lakien pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

-

71. Vapaamuotoiset huomiot yleishallintoa koskevasta lainsäädännöstä.

-

Kysymyksiä sote-maakuntarakennelaista

72. Sote-maakuntarakennelaissa säädetään maakuntajaosta, joka toimii myös sote-maakuntien alueiden pohjana. Lisäksi laissa säädetään sote-maakuntien muuttamisesta, joka johtaa myös vastaavalla alueella maakuntajaon muutokseen. Onko esitetty sote-maakuntien ja niiden pohjana olevan maakuntajaon suhde sekä jaon muutosprosessi kriteereineen selkeä ja tarkoituksenmukainen ottaen huomioon maakuntajaon merkityksen muille aluejaoille?

kyllä pääosin

73. Pidättekö esitettyjä edellytyksiä sote-maakuntien muuttamiseksi tarkoituksenmukaisena sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen näkökulmasta? (erityisesti sote-maakuntarakennelain 2, 5 ja 10 §:t)

kyllä pääosin

74. Sote-maakuntarakennelain pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

-

75. Muut vapaamuotoiset huomiot sote-maakuntarakennelaista.

-

Maakuntien ohjaus

76. Valtion ohjausta sekä sosiaali- ja terveydenhuollon että pelastustoimen järjestämisessä vahvistettaisiin. Onko tämä uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta perusteltua?

kyllä pääosin

77. Ministeriöt ja maakunta kävisivät vuotuiset neuvottelut, joissa tarkasteltaisiin maakunnan toimintaa ja taloutta toteumatietojen ja ennusteiden näkökulmasta. Lisäksi erilliset ohjausneuvottelut käytäisiin vuosittain yhteistyöaluekohtaisesti. Onko neuvottelujen tavoite ja käsiteltävä asiakokonaisuus tarkoituksenmukainen?

kyllä pääosin

78. Maakuntien ja valtioneuvoston välille suunnitellaan ministeriöiden ja järjestämisvastuussa olevien tahojen vuorovaikutukseen perustuvaa aktiivista ohjausta, joka perustuisi avoimeen näkemysten ja tietojen vaihtoon sekä järjestäjien toiminnan ja talouden jatkuvaluonteiseen arviointiin. Onko ohjausmalli uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta perusteltu?

kyllä pääosin

Uudistuksen vaikutukset

79. Vaikutusten arvioinnissa on kuvattu ehdotuksen keskeiset vaikutukset. Miltä osin vaikutusten arviointia olisi korjattava, tarkennettava tai täydennettävä?

-

80. Onko uudistuksen muutoskustannukset tunnistettu ja arvioitu asianmukaisesti?

ei pääosin

81. Uudistuksesta aiheutuvia ICT:n ja tiedonhallinnan muutoskustannuksia on arvioitu hallituksen esityksen vaikutusarvioinneissa edellisen vaalikauden maakunta- ja sote-valmistelussa tunnistettujen kustannusarvioiden perusteella. Millaisia tarkennuksia ja täydennyksiä nyt esitettyihin arvioihin tulisi tehdä?

-

82. Näkemyksenne muista mahdollisista ICT- ja digiasioihin liittyvistä vaikutuksista ehdotetussa palvelurakenteessa?

-

a) vuosina 2021-2022?

-

b) vuosina 2023-2024?

-

c) vuodesta 2025 alkaen?

-

a) vuosina 2021-2022?

Ei vaikutuksia

b) vuosina 2023-2024?

Ei vaikutuksia.

c) vuodesta 2025 alkaen?

Ei vaikutuksia.

85. a) Tulisiko arvionne mukaan sote-maakunnille siirtyviä hankintasopimuksia mitätöitymään järjestämisvastuuta ja ostopalveluja koskevan sääntelyn nojalla?

kyllä

b) jos kyllä, mikä olisi mitätöityvien sopimusten euromääräinen arvo?

Kemin osuus n. 27 milj. euroa/ vuosi.

c) liittyisikö arvionne mukaan mitätöityviin sopimuksiin yksityisille palveluntuottajille hyödyttömiksi jääviä investointeja, mitä nämä välittömät hyödyttömäksi jäävät investoinnit olisivat ja kuinka suurista menetyksistä olisi kyse?

Palveluntuottaja ei ole investoinut sopimusaikana.

Uudistuksen toimeenpanon tuki

86. Mihin aiheisiin liittyvää valtakunnallista tukea katsotte tarvitsevanne sote- ja maakuntaudistuksen alueelliseen toteutukseen?

tietohallinto ja ICT

muuta, mitä?

Tukea tullaan tarvitsemaan kaikilla osa-alueilla.

Muut kysymykset

87. Mahdolliset ehdotukset käsitteen ”sote-maakunta” korvaamiseksi jollain muulla käsitteellä.

Lapin sote

Lapin hyvinvointialue.

88. Ehdotus sote-maakuntanne nimeksi.

-

89. Muut vapaamuotoiset huomiot hallituksen esitysluonnoksesta.

Materiaalia on aivan liian paljon omaksuttavaksi.

90. Muut yksilöidyt säädösmuutosehdotukset.

-

Niiranen Aino
Kemin kaupunki - Kemin kaupunginvaltuusto